

та си единъ свитѣкъ и като са искашли три пѣти не само за да вдвори мълчаніе но и за да очисти гласа си, наченъ да декламира одата си. Съчинителятъ на настоящата исторія скърби защото не можилъ да открие нѣидъ поне единъ стихъ отъ чудната тѣзи поезія.

Ако сѣднѣмъ отъ похвалитѣ съ които го обсыпахъ слушателитѣ, поезіята му была достойна за слава. Единъ само Главкъ изъ между сичкитѣ посѣти да каже че не я намѣрва по горня отъ одитѣ на Хорация.

Подиръ исчитаньето наченъхъ да са събличатъ нѣкои, които ищахъ да са миятъ въ студената баня. Тѣ окачихъ дрехитѣ си на куки и земахъ или свонитѣ робы или отъ слугитѣ на банята по една закривка и тѣй влѣзвахъ въ великолѣпната онѣзи околчаста баня, която са спазва доро до днесъ за срамъ на южнитѣ Италианцы, които не са миятъ често както праотцитѣ имъ.

А понзиѣженнитѣ влѣзвахъ презъ други врата въ хладката баня (tepidarium) дѣто пріятната температура са поддържахъ отъ мангалы и отъ една пещъ подъ пата.

Въ тѣзи стая оставахъ нѣколко минути за да са наслаждаватъ на искусственината нейна топлина. Тя бѣше по богато и по старателно украсена отъ другитѣ, споредъ както го изыскваше важността ѝ. Живописътъ и скулптурата на свода бѣхъ чудесны. Подъ корнизъ на зданіето бѣхъ издълбаны изыщны образы и стѣнитѣ покриты съ масторска живопись. Въ тѣзи стая оставахъ или преди или подиръ мыеньето онѣзи любители на банитѣ които са мияхъ седемъ пѣти на деня.

Отъ тѣзи стая която искахъ преминувахъ въ потилната (sudatorium), а послѣ въ сжщата гореща баня (salidarium).

За да допълнимъ описаніето нека поведемъ читателя за да сѣди самъ за този клоузъ на любосластното раскошество на древнитѣ и да трѣгнемъ подиръ Лепида, който обыкновенно минуваше презъ сичкитѣ бани съ исключеніе на студената, употребеніето на които бѣ напуснато въ послѣднитѣ времена. Като са понатопли постепенно въ хладката баня, която горѣ описавъ, изыщныйтъ този момѣкъ преминъ съ леки стѣпки въ потилната.

Нека си въобрази съкій постепенното усиляние на парата и ароматитѣ които осладявахъ атмосферата на тѣзи стая. Робытѣ присѣствующы презъ сичкото време на мыаньето, тосъ часъ подиръ туй го зехъ, отрыхъ влагата отъ главата му и отъ тѣлото му. Слѣдъ като си починъ малко Лепидъ преминъ въ друга баня, дѣто са миятъ съ вода и дѣто ароматитѣ бѣхъ еще по изобилны, и, като излѣзе презъ